

[Juul-Madsen.]

fandt en lang forhandling sted den 15. april 1969, hvor man bl. a. drøftede det rimelige eller urimelige i, at der var taget højde for, at man ved overgang til en højere zone kunne bevare genansættelsesprincippet, for så vidt angår de ejendomme, der gik over. Der udtalte det ærede medlem hr. Ove Hansen, der var ordfører for socialdemokratiet, idet han omtalte 50 pct.s tillægget til den sidste vurdering, at umiddelbart forekom dette 50 pct.s tillæg måske for højt; men at et tillæg skulle gives, kunne der naturligvis ikke herske tvivl om. Der herskede heller ikke i hr. Ove Hansens sind — det fremgår i hvert fald ikke af hans tale — tvivl om, at det var rimeligt at benytte den sidste almindelige vurdering som en af de muligheder, man kunne vælge. Det blev sagt så sent som den 15. april 1969.

Nu kommer man med nye bestemmelser, der også indebærer skærpelse. Når man så også skærper lov om særlig indkomstskat for almindelige ejendomme, hvor det drejer sig om noget så enkelt som at handle sin ejendom, hvilket man normalt her i livet gør én eller to gange, nemlig når man etablerer sig, og når man eventuelt flytter et andet sted hen — det er jo ikke spekulanter, vi taler om her, de hører under anden lovgivning — så har jeg nok lov til at sige, at så har man gjort en kompliceret lovgivning endnu mere kompliceret, og man har gjort en meget restriktiv lovgivning endnu mere restriktiv.

Jeg ved meget vel, at der også er andre bestemmelser i de lovforslag, jeg her har talt om, og jeg vil gerne på mit partis vegne — lad mig tilføje: som altid — tilsige en saglig behandling af forslagene. Men jeg kan ikke love, at vi kan tilslutte os grundprincipperne og hovedmotivet i de lovforslag, der foreligger.

Jeg vil gerne understrege, at de vilkår, som nu bydes borgerne på dette område, er af en sådan karakter, at vi rent faktisk mener, at vi nærmer os det tidspunkt, da der sker en udhuling af erhvervslivets finansieringsgrundlag. Vi nærmer os det tidspunkt, da der rent faktisk med denne lovgivning rettes et direkte angreb på det nuværende samfundssystem, der har rod og beskyttelse i bestemmelser i vor grundlov.

Jeg vil derfor understrege, at vi på det kraftigste vil modsætte os den udvidelse,

der her er bebudet og ønsket. Den spreder ikke kapitalen, men skaber kapitalkoncentration. Den skader dansk erhvervsliv. Den er imod ånden i den zonelovgivning, der kun er et par år gammel. Der er i det hele taget her tale om en socialistisk lovgivning, der forfølger ganske bestemte formål, og hvor det saglige fortaber sig i det grå eller det absolutte mørke.

Med disse bemærkninger skal jeg meddele, at vi naturligvis vil deltage i en udvalgsbehandling af de foreliggende lovforslag.

Jens Foged: Der er to skattemæssige områder, som vi i dag kommer i nærheden af, afskrivningerne og den særlige indkomstskat. Jeg vil gerne sige til den højtærede finansminister, at her er et par områder, hvor vi helt burde afholde os fra at lave ændring på ændring.

Jeg har ofte brugt udtrykket „tidløs“ som noget ønskeligt ved den slags love, og det er så rigtigt, som det er sagt, at her er netop steder, som vi af hensyn til erhvervslivet skulle gøre noget for at gøre tidløse. Jeg har haft det indtryk, at når det drejede sig om afskrivningsloven, var socialdemokratiet og den højtærede nuværende finansminister kommet ind på dette tidløse; det skulle faktisk være noget, som erhvervslivet kunne stole på, og som på længere sigt også kunne holde. Kun hvis der var tale om lempelser, forbedringer til yderligere stabilisering af investeringerne, var man klar til at gå til arbejdet.

Jeg havde egentlig håbet, at den højtærede finansminister ville se på loven om særlig indkomstskat ud fra den samme betragtning. Det betyder så umådelig meget for erhvervslivets dispositioner, at det kan have garanti for, at de vilkår, som man skal leve under, når man etablerer sig, når man er etableret, og når man skal producere, er så langsigtede, at der ikke opstår tvivl om, hvornår man skal købe, hvornår man skal sælge, eller hvornår man skal investere. Det skulle være noget, som lå i luften, at man investerede under en lov, der ikke havde tilfældighedens præg; derfor burde man investere, derfor burde man gå i gang.

Men nu kommer finansministeren, efter at den tidligere regering for et år siden foretog en ændring, med et lovforslag, som på mig næsten virker, som om det er en form for